

dostikrat drzna, a vselej pravilna. Posluževal se je na mestih §. soglasov, (katere je pa seveda vselej pravilno vpeljal) menda zato, da bi ustregel celo onim kričačem, ki hrepené po kvart-sekstnih soglasih jednako Izraelcem po egiptovskih loncilih mesa, česna in čebule. Mnogo starejsih napevov, o katerih je bilo misliti, da ni mogoče kaj pametnega iz njih narediti, oživelo je pod izvrstnim peresom Foersterjevim na novo, dobivših novo harmonizacijo. Primoran je bil sicer g. urednik mnogo takih napevov očistiti vratolomnih skokov, ritmičnih napak itd., a vse to brez najmanjše škode originalnosti; tudi je vse napeve v take tonovske načine transponiral, da jih bode možno lahko popevati. Čestitam torej g. Foersterju in slavnima društvoma, ki sta pripomogli, da smo dobili Slovenci to neprecenljivo knjigo, katera naj bi po vrednosti zaslovela še tudi prav daleč zunaj slovenskih mej.

Danilo Fajgelj.

Slovenski glasnik.

Miklošičevim učencem in čestiteljem. Odbor za Miklošičeve slavnost na Dunaji prosi vse bivše učence Miklošičeve in vse tiste gospode, ki se pečajo s slavistiko, naj blagovolijo svoje fotografije v obliki navadnih vizitnic za „**Miklošičev album**“, kateri se slavnemu učenjaku in jubilarju pokloni 20. novembra t. l., kar najhitreje poslati na Dunaj pod naslovom: „Akademický spolek, Wien, VIII. Nendeggergasse 23“ ali pa „Akademično društvo Slovenija, Wien, I. Universität“.

Ivan Macun †. Iz Gradca nam dohaja naznanilo, da je ondu 27. oktobra t. l. umrl slovenski in hrvaški pisatelj Ivan Macun, profesor na ondotni I. državni gimnaziji. Ivan Macun je bil porojen v Trnovcih blizu Pesnice l. 1821., gimnazijo je dovršil v Mariboru, filozofične nauke v Gradcu l. 1844; potem je bil gimn. suplent v Celji in v Trstu, profesor v Zagrebu, v Ljubljani, spet v Zagrebu in od l. 1870. Gradi. Pisal je mnogo po raznovrstnih slovenskih, hrvaških in nemških listih. Najimenitnejše knjige njegove so te: 1.) *Cvetje slovenskega pesništva*. V Trstu 1850, 8, 270 str. Knjiga poleg teoretičnega nauka o pesništvu obseza analogijo iz slovenske in starejše hrvaške pesniške literature ter je dobro došla slovenskim srednjim šolam v začetku petdesetih let, ko še ni bilo slovenskih beril. 2.) *Kratak pregled slovenske literature s dodanim riečnikom za Slovence*. U Zagrebu, 1863, 16, 102 str. sestavljen po spisu, katerega je Macun o slovenski književnosti spisal za Riegerjev naučni slovnik. 3.) *Književna zgodovina slovenskega Štajerja*. V Gradeu 1882, 8, 181 str. Knjiga, ki nam v nekoliko nedovršeni obliki podaje mnogo zanimivega in deloma čisto novega gradiva. — 4.) *Obliko-*